

donderdag 19 mei 2011 www.destentor.nl

Handwerk

Vele afdelingen van TAA, de afkorting voor Tesselschade-Arbeid Adelt, houden verkoop-exposities van hun handwerkartikelen.

Tesselschade-oprichtsters Betsy Perk en jonkvrouwe Jetje de Bosch Kempen, alleenstaande dames van goeden huize, ijverden eind achttiende eeuw voor economische onafhankelijkheid van vrouwen en hadden grote invloed op het onderwijs.

Marrit Taekema heeft in Brummen haar eigen bedrijf Paard in Beweging. Dankzij financiële steun van Tesselschade kon zij haar opleiding volgen. „Een droom is werkelijkheid geworden.”
foto Cees Baars

‘Dankzij steun kon ik opleiding volgen’

ZUTPHEN - Het ‘virus’ sloeg toe toen zij als zestienjarige een baantje had in een handwerkwinkel. Sindsdien is handwerken voor de Zutphense Annelie Veldkamp min of meer een verslaving geworden. „Maar op een gegeven moment hingen de muren vol, de familie was voorzien en de kinderen wilden geen zelfgemaakte kleren meer. In mijn vorige woonplaats was een winkel van Tesselschade. Daar hing een advertentie waarin om handwerksters werd gevraagd.” Er was weer een doel om voor te werken, bovendien leverden haar inspanningen een welkom zakcentje op. „Maar de tijd die ik er in steek weegt niet op te-

gen de vergoeding die ik krijg. Het is en blijft echt een hobby. Ik doe het geld in een apart potje, spaar voor een fiets. Een tweedehandse.” Een slaapkamer is nu werkkamer, met op het werkblad de naaimachine en in dozen allerlei lapjes, band en garen. „Tesselschade heeft een bepaalde lijn.” De werkstukken die klaar zijn zien er perfect uit. Met oog voor detail. En toeval of niet: een zus van haar overgrootmoeder handwerkte ook al voor Tesselschade. „Zij borduurde het wiegenkleed van koningin Wilhelmina.”

In Brummen heeft Marrit Taekema haar eigen bedrijf Paard in Be-

weging. Zij geeft equithérapie aan kinderen met een geestelijke beperking en/of gedragsproblemen. Daarnaast geeft zij ook gewoon paardrijles aan groepen. Drie paarden lopen in de wei.

„Ik had een paar jaar geleden na een scheiding een uitkering, met een tweeling van zes jaar. Ik rij al paard vanaf mijn jeugd. Tot tweemaal toe bereikte mij de vraag daarmee ‘iets’ met kinderen te gaan doen. Ik wilde meer bieden dan paardrijden alleen.” De Brummense ging op zoek en vond een passende opleiding bij Hippocampus in Soerendonk. „Een dure opleiding.” Ze dook een dag de bibliotheek in en vond in het fonds-

boek het adres van Tesselschade. „Dankzij hun financiële ondersteuning kon ik de studie volgen. Anders had ik nu misschien in een wasserij gewerkt, bedenk maar iets. Een droom is werkelijkheid geworden.”

Met haar lessen probeert zij vertrouwen terug te geven aan kinderen die dit om welke reden dan ook verloren zijn. „Contact maken met een dier voelt veilig. Als je bij het paard kunt aangeven wat je fijn vindt, kun je dit later naar een mens toe ook makkelijker.” Haar volgende droom? „Ik ga een hbo-opleiding volgen. Een kwaliteitseis gesteld door de Stichting Helpen met Paarden.”